

Sygn. akt X GC 1167/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sekretarz sądowy Anna Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2020r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwotę 36 431,27 zł (trzydzieści sześć tysięcy czterysta trzydzieści jeden złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 35 763,50 zł od dnia 27 lutego 2015r do dnia 6 marca 2015r.

- 6 961, 10 zł od dnia 7 marca 2015r.

- 21 774,49 zł od dnia 15 marca 2015r.

- 7 695,70 zł od dnia 26 października 2016r.

II. oddała powództwo w pozostałej części.

III. ustala, że powódka wygrała proces w 55,85%, a pozwana w 44,15% i pozostawia szczegółowe rozliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt X GC 1167/17

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w 27 października 2016 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. kwoty 65.233,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot 35.763,50 zł od dnia 27 lutego

2015 roku, 21.774,49 zł od dnia 15 marca 2015 roku, 7.695,70 zł od dnia wezwania do zapłaty (26 października 2016 roku) i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że współpracowała z pozwaną w realizacji inwestycji prowadzonej przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w L., polegającej na rozbiórce i budowie budynku rozdzielni elektrycznych (...) oraz (...) na terenie Huty (...) w G.. Generalnym Wykonawcą inwestycji była (...) spółka akcyjna z siedzibą w K..

Pozwana na podstawie łączącej ją z Głównym Wykonawcą umowy nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku, została podwykonawcą inwestycji, po czym wykonanie części prac zleciła powódce.

Zgodnie ze zleceniem nr (...) / (...) z dnia 18 miejsca 2014 roku pozwana zleciła powódce wykonanie prac - budowy rozdzielni (...) (etap 1) i (...) (etap 2) w zakresie robót żelbetonowych. Treść zlecenia obejmowała również położenie płyty fundamentowej pod kontenerową stację transformatorową, dostawę materiałów podstawowych, a także rozładunek dostarczonych na teren budowy zamówionych przez pozwaną materiałów.

Treść zlecenia miała zostać doprecyzowana w późniejszym terminie, w szczególności zmianie miały ulec określone w treści dokumentu terminy wykonania poszczególnych etapów inwestycji. Mimo braku zawarcia umowy o wykonanie robót budowlanych w formie pisemnej, a także braku protokolarnego przekazania placu budowy, powódka przystąpiła do realizacji projektu, co wynikało z ustnych uzgodnień pomiędzy stronami. Prace były prowadzone przez powódkę od sierpnia 2014 roku. Jak wynikało z twierdzeń pozwu strony nie ustaliły jednoznacznie terminu zakończenia prac objętych umową.

Prowadzeniu prac budowlanych od początku towarzyszył szereg utrudnień, wynikających przede wszystkim z niewłaściwej organizacji prac na terenie obiektu ze strony pozwanej.

Pomimo to, prace były wykonywane przez powódkę. Jednak pozwana winą za powstałe opóźnienia w wykonaniu kontraktu wiążącego ją z Generalnym Wykonawcą) obarczyła powódkę. Pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku ograniczony został zakres prac zleconych powódce.

Ustanowiony przez pozwaną nowy kierownik budowy - A. S. wezwał powódkę do zakończenia pozostałych prac w terminie do 2 lutego 2015 roku oraz stawiennictwa na budowie celem inwentaryzacji prac.

Inwentaryzacja rzeczowa i ilościowa robót wykonanych przez powódkę została dokonana przez pozwaną pod nieobecność powódki w dniu 3 lutego 2015 roku. Zgodnie z tym dokumentem, wartość robót wykonanych przez powódkę wyniosła 212.258,87 zł netto.

Powódka wiadomością e-mail z dnia 5 lutego 2015 roku przesłała do pozwanej tabelę, w której wskazane zostały pomiary rzeczywiście wykonanych przez nią na terenie inwestycji prac i ich ilości, zaś łączna wartość kontraktu wyniosła 190.972,04 zł netto.

Wobec braku zapłaty należności wynikających z wystawionych faktur, powódka wystąpiła ona do Generalnego Wykonawcy - (...) S.A. z wnioskiem o wypłatę należności: nie zostały przez pozwaną opłacone faktury na łączną kwotę 71.763 zł netto (88.268,49 zł brutto).

W piśmie z dnia 12 lutego 2015 roku powódka wyraziła zgodę na potrącenie przysługującego jej wynagrodzenia kwot należnych (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu dostarczanych na plac budowy materiałów i szalunków z tytułu fakt VAT nr J 02/02/2015 i J 02/01/2015. Łączna kwota przysługująca wskazanej spółce wynosiła 30.730,50 zł. Z kolei pismem z dnia 30 marca 2015 roku pozwana poinformowała, że powstała z tytułu opłacenia należności wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wierzytelność potrąca z wynagrodzeniem przysługującym powódce z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 23 grudnia 2014 roku do wysokości 20.000 zł.

Wobec powyższego, powódka zgłosiła zarzut potrącenia swojej wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za prace budowlane objęte fakturą nr (...) z dnia 27 stycznia 2015 roku z wierzytelnością pozwanej z tytułu opłaconych przez nią należności wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do kwoty 10.730,50 zł.

Pismem z dnia 20 marca 2015 roku Generalny Wykonawca poformował powódkę, że rozwiązana została łącząca go z pozwaną umowy dotycząca przedmiotowej inwestycji. Wobec powyższego, Generalny Wykonawca wezwał powódkę do zinventaryzowania oraz wskazania nierozliczonych należności pomiędzy stronami postępowania.

Pismem z dnia 30 marca 2015 roku pozwana poinformowana powódkę o naliczeniu kary umownej z tytułu nieterminowej realizacji robót w kwocie 248.943,80 zł. Powódka zakwestionowała obciążenie ją karą umowną.

Ponadto, pozwana na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 6 marca 2015 roku wezwała powódkę do zapłaty kwoty 41.480,53 zł brutto z tytułu kosztów usług i materiałów świadczonych w trakcie trwania inwestycji. Faktura ta nie została uwzględniona przez powódkę. Wobec utrudnień w wyegzekwowaniu należności od pozwanej powódka zwróciła się z wnioskiem o rozliczenie prac do inwestora - (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L.. Inwestor odmówił jednak zaspokojenia roszczeń powódki, wskazując, że rozliczenia budowy podjęła się (...) spółka akcyjna. Z kolei spółka ta odmówiła zaspokojenia roszczeń powódki, wskazując, iż brak jest pisemnej umowy o roboty budowlane, co przesądza o braku odpowiedzialności solidarnej generalnego wykonawcy za wykonanie zobowiązań przez podwykonawcę (pozwaną).

Wezwanie do zapłaty, jak i zawiadanie do próby ugodowej pozwanej okazały się bezskuteczne.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania.

W pierwszej kolejności podniosła zarzut nieistnienia roszczenia w związku z jego niewykazaniem, Z ostrożności procesowej pozwana podniosła ponadto dodatkowe zarzuty:

-zarzut potrącenia wierzytelności dochodzonej pozwem z wierzytelnościami wzajemnymi przysługującymi pozwanej z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej powódki za nienależyte wykonanie umowy w kwotach odpowiadających wysokości naliczonych przez generalnego wykonawcę - (...) spółkę akcyjną pozwanej kar umownych, tj. w kwocie 107.042,50 zł oraz w kwocie 455.000 zł,

-zarzut obniżenia wynagrodzenia z tytułu wad robót wykonanych przez powódkę o kwotę 78.789,49 zł stanowiącą równowartość kosztów zastępczego usunięcia wad robót wykonanych przez powódkę,

- zarzut potrącenia wierzytelności dochodzonych pozwem z wierzytelnością wzajemną pozwanej z tytułu z tytułu naliczonych powódce w piśmie z dnia 30 marca 2015 roku kar umownych w łącznej kwocie 248.943,80 zł,

-zarzut potrącenia wierzytelności dochodzonych pozwem z wierzytelnością wzajemną pozwanej z tytułu kosztów związanych z dokonaniem na polecenie pozwanej przelewu należności w kwocie 30.730,50 zł na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,

-zarzut potrącenia wierzytelności dochodzonych pozwem z wierzytelnością wzajemną pozwanej z tytułu kosztów usług i zakupu materiałów na budowie (...) w kwocie 41.480,53 zł, objętych fakturą nr (...) z dnia 6 marca 2015 roku.

Pozwana przyznała fakt zawarcia przez strony umowy o roboty budowlane, zaprzeczyła jednak, aby w trakcie realizacji zlecenia uzgodniono niewiążący charakter terminów realizacji robót uzgodnionych w treści zlecenia.

W ocenie pozwanej niezasadnym jest powoływanie się przez powódkę na opóźnienie w dostawach betonu, dezorganizację pracy sprzętu na budowie w sytuacji, gdy świadczenia te zgodnie ze zleceniem miała zapewnić strona powodowa, zaś pozwana w następstwie zaniechań powódki zmuszona była do samodzielnego zapewnienia materiałów i sprzętu.

Pozwana zaprzeczyła, by strona powodowa zrealizowała roboty powołane w fakturach stanowiących podstawę powództwa. W dalszej kolejności wskazała, że powódka miała poważne trudności ze zrealizowaniem zobowiązań umownych, które wyrażały się w szczególności w niemożności zapewnienia przez powódkę podstawowych materiałów i sprzętu, takich jak szalunki, beton.

W obliczu zagrożenia dla inwestycji strona pozwana początkowo najmowała elementy deskowań dla powódki, następnie przejęła jej dług względem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w zakresie najmu deskowań i szalunków. Dodatkowo dokonywała zakupów na podstawie ustnych ustaleń z powódką niezbędnych materiałów i sprzętu. Należności te miały odpowiednio pomniejszyć wynagrodzenie powódki.

Wyjaśniła, że zgłoszona do potrącenia wierzytelność w kwocie 30.730,50 zł stanowi zapłaconą przez powódkę na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należność za dzierżawione przez powódkę elementy deskowań, w zakresie której strony zawarły porozumienie w dniu 28 października 2014 roku. Należność ta nie została zapłacona przez powódkę.

Z kolei odnosząc się do kolejnego potrącenia w kwocie 41.480,53 zł (faktura VAT (...) z dnia 6 marca 2015 roku) podała, że wynikało ono z kosztów zakupu na rzecz powódki materiałów budowlanych oraz pracy sprzętu dla prac realizowanych przez powódkę, które to zakupy pozwana była zmuszona poczynić pomimo faktycznego objęcia ich zakresem powódki.

Wobec wyrażenia zaniepokojenia ze strony generalnego wykonawcy terminami realizacyjnymi, pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku pozwana ograniczyła zakres robót powódki.

Pismem z dnia 30 marca 2015 roku pozwana obciążyła powódkę karami umownymi z tytułu nieterminowej realizacji umowy w kwocie 248.943,80 zł, jednocześnie wzywając do zapłaty należności związanych z kosztami materiałów i pracy sprzętu oraz dzierżawy deskowań.

Pozwana wskazała, że pismem z dnia 22 kwietnia 2015 roku potrąciła wierzytelność z tytułu kwot zatrzymanych z wierzytelnościami wzajemnymi pozwanej względem powódki.

Notą księgową z dnia 5 lutego 2015 roku pozwana została obciążona przez generalnego wykonawcę karą umowną w kwocie 9.110 zł oraz 97.932,50 zł z tytułu opóźnienia z wykonaniu etapu II i III (odpowiadające I etapowi zlecenia). Kwoty te zostały przedstawione do potrącenia w niniejszym postępowaniu jako należność w kwocie 107.042,50 zł.

Wobec nieterminowej realizacji robót, pismem z dnia 18 lutego 2015 roku Generalny Wykonawca odstąpił od umowy z pozwaną. Skutkowało to nie zaplaceniem przez Generalnego Wykonawcę faktur Vat (...). Dodatkowo pismem z dnia 4 sierpnia 2015 roku Generalny Wykonawcy potrącił kwotę 455.000 zł z wierzytelnościami wzajemnymi pozwanej.

Pismem z dnia 13 maja 2015 roku Generalny Wykonawca przedstawił jednostronny protokół odbioru robót wskazujący na braki i niedoróbki w robotach realizowanych przez powódkę. Pozwaną obciążono również kosztem zastępczego usunięcia wad w kwocie 78.789,49 zł. Pozwana podkreśliła, że skutkiem niedotrzymania terminów realizacji ze strony powodowej było ich niedotrzymanie przez pozwaną względem Generalnego Wykonawcy.

Zdaniem pozwanej powódka nie wykazała, że zrealizowała roboty w zakresie wskazanym w pozwie. Nie powołała na tę okoliczność żadnego dowodu, choć treść protokołu z inwentaryzacji robót sporządzonego przez Generalnego Wykonawcę potwierdza nienależytą realizację robót przez powódkę, niedoróbki oraz wady, a także wskazuje koszty ich zastępczego usunięcia.

Ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew, powódka w pierwszej kolejności wskazała, że wbrew twierdzeniom pozwanej wykazała istnienie roszczenia.

Odnosząc się natomiast do pierwszego zarzutu dotyczącego potrącenia kary umownej w kwocie 107.042,50 zł oraz w kwocie 455.000 zł, stanowiących wartość kar umownych naliczonych przez generalnego wykonawcę zaprzeczyła,

aby kary te zostały naliczone w związku z nienależytym wykonywaniem przez nią zlecenia. W jej ocenie pozwana nie wykazała uregulowania powyższych kwot, które obniżyłyby jej wynagrodzenie od (...) spółki akcyjnej. Pozwana nie wykazała przy tym związku pomiędzy opóźnieniami, które miały stanowić podstawę do wyliczenia kar umownych a zachowaniem powódki podczas realizacji zlecenia.

Jako niezasadny uznała także zarzut potrącenia wierzytelności w kwocie 78.789,49 zł, zaprzeczając wadliwemu wykonaniu prac, które uzasadniałyby poniesienie dodatkowych kosztów z tytułu wykonania zastępczego.

Odnosząc się do trzeciego zarzutu potrącenia podała, że pozwana nie wykazała, w jaki sposób została wyliczona kwota 248.943,90 zł tytułem kar umownych, nie wskazując terminów wykonania poszczególnych prac, okresu opóźnienia oraz podstawy wyliczenia kary.

Z kolei jej zdaniem wierzytelność w kwocie 30.730,50 zł z tytułu kwot przekazanych na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, do których zapłaty zobowiązana została powódka została już uprzednio potrącona przez pozwaną do kwoty 20.000 zł z faktury VAT nr (...), zaś w pozostałej części, tj. co do kwoty 10.730,50 zł powódka złożyła oświadczenie o jej potrąceniu z należnościami przysługującymi jej z faktury VAT nr (...). Tym samym potrącenie nie jest skuteczne z uwagi na nieistnienie wierzytelności pozwanej.

Stwierdziła także brak podstaw do potrącenia wierzytelności na kwotę 41.480,53 zł, wynikającej z faktury VAT nr (...), bowiem pozwana nie wykazała poniesionych kosztów ani ich podstawy prawnej. Podkreśliła, że nie była zobowiązana do zakupu na własny koszt jakichkolwiek usług i materiałów w związku z realizacją zlecenia.

W dalszej części pisma zaprzeczyła, aby nieterminowo wykonywała roboty wskazane w zleceniu, bowiem znacząca część prac została przyjęta przez pozwaną, czego dowód stanowi zapłata na rzecz powódki wynagrodzenia odpowiadającego wartości tych robót. Również protokoły robót, stanowiące podstawę przyjęcia przez pozwaną faktur wystawionych przez powódkę nie zawierały zastrzeżeń odnośnie terminowości lub jakości wykonanych prac. Podobnie sporządzony jednostronnie przez pozwaną protokół z dnia 3 lutego 2015 roku nie zawierał żadnych zastrzeżeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. realizowały inwestycję prowadzoną przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w L., polegającą na rozbiórce i budowie budynku rozdzielni elektrycznych (...) i (...) na terenie Huty (...) w G..

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. była podwykonawcą generalnego wykonawcy - (...) spółki akcyjnej z siedzibą w K. na podstawie umowy nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku i na tej podstawie zleciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., jako podwykonawcy, wykonanie części prac.

Zgodnie z treścią zlecenia z dnia 18 sierpnia 2014 roku zakres robót zleconych powódce obejmował budowę rozdzielni (...) (Etap 1) i (...) (etap 2) w zakresie robót żelbetonowych oraz położenie płyty fundamentowej pod kontenerową stację transformatorową. Zlecenie obejmowało także nieodpłatną dostawę materiałów podstawowych takich jak: beton, zbrojenie, marki stalowe, materiały izolacyjne przez pozwaną. Powódka miała również zapewnić rozładunek dostarczonych przez pozwaną materiałów oraz transport pionowy i poziomy tych materiałów w miejsce wbudowania. Szczegółowy zakres prac został zawarty w załączniku nr 1 do zlecenia.

Wartość zleconych prac została określona na łączną kwotę 607.180,20 zł netto, tj. za Etap I - 317.131,26 zł, za Etap II - 288.811,12 zł. Wynagrodzenie miało być płatne zaliczkowo -stosownie z procentowym zaawansowaniem prac, na podstawie comiesięcznych protokołów zaawansowania robót, które obejmować miały roboty wykonane w danym miesiącu i wystawiane w ostatnim dniu danego miesiąca kalendarzowego. Podwykonawca (powódka) miała wystawić fakturę VAT w terminie 7 dni od dnia zakończenia danego miesiąca i doręczyć zamawiającemu fakturę przejściową opiewającą na kwotę nie wyższą od zatwierdzonej przez zamawiającego (pozwaną) w protokole zaawansowania robót. Termin zapłaty faktur został ustalony na 30 dni.

Termin rozpoczęcia robót Etapu I został określony na dzień 24 września 2014 roku, zaś zakończenia na dzień 20 grudnia 2014 roku. Natomiast Etap 2 miał rozpocząć się z dniem 20 stycznia 2015 roku, a zakończyć do dnia 31 maja 2015 roku.

Zamawiający (pозwana) mógł ograniczyć zakres robót zleconych wykonawcy (powódce) przez pisemne powiadomienie wykonawcy o wyłączeniu całości lub części robót. W takim wypadku wynagrodzenie należne wykonawcy miało być zmniejszone odpowiednio do zakresu, o jaki zostały one ograniczone, a rozliczenie pomiędzy stronami miało być dokonane zgodnie z faktycznymi ilościami wykonanych i odebranych robót wykonawcy (zapis dotyczył sytuacji, kiedy zakres robót mógł zostać ograniczony przez inwestora).

W przypadku, gdyby wykonawca wykonywał uje roboty w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, w szczególności przez opóźnienie w wykonaniu całości bądź poszczególnych elementów robót przekraczające o 7 dni termin określony w umowie, bądź naruszenie innego postanowienia umowy, zamawiający mógł niezależnie od uprawnienia do naliczenia kar umownych odstąpić od umowy w całości lub w części lub powierzyć wykonanie robót w całości lub ich dowolnej części osobie trzeciej, na koszt i ryzyko wykonawcy (obejmujące odpowiedzialność wykonawcy z tytułu gwarancji jakości i rękojmi również za roboty wykonane zastępcze) lub obniżyć stosownie wynagrodzenie wykonawcy.

Zabezpieczenie należytego wykonania prac przez powódkę stanowiła kaucja w wysokości 5% wartości wynikającej z wystawionej przez pozwaną faktury VAT. Kaucja miała być zwrócona z uwzględnieniem ewentualnych potrąceń wiarygodności wzajemnych zamawiającego względem wykonawcy, na pisemny wniosek wykonawcy w połowie w terminie 30 dni od dnia odbioru inwestycji przez inwestora, w połowie w terminie 30 dni po upływie udzielonej przez wykonawcę gwarancji jakości i rękojmi.

W treści zlecenia, strony ustanowiły karę umowną za opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy oraz opóźnienia w usunięciu wad stwierdzonych w trakcie realizacji robót przy odbiorze lub w okresie gwarancji jakości lub rękojmi w wysokości 0,1% wynagrodzenia netto za każdy dzień opóźnienia. Natomiast kara umowna w przypadku odstąpienia od umowy lub jej części przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy została określona w wysokości 10% wynagrodzenia netto.

Zlecenie miało zostać zastąpione umową w ciągu 30 dni. Strony pracowały nad treścią umowy, która miała zastąpić zlecenie z dnia 18 sierpnia 2014r. W projekcie umowy przygotowywanym przez pozwaną, zakres robót był w dużej mierze analogiczny jak w zleceniu (budowa rozdzielni (...) i (...) w zakresie robót żelbetonowych) oraz obejmował dodatkowo prace w zakresie wzmocnienia fundamentów estakady rurociągów obiektu. Wartość robót została ustalona na kwotę 615.777,38 zł netto.

Ostatecznie do zawarcia umowy o roboty budowlane pomiędzy stronami nie doszło. Powódka miała szereg uwag do projektu umowy, które nie zostały uwzględnione przez pozwaną. Powódka nie zgadzała się m.in. na ponoszenie odpowiedzialności z tytułu błędnego zamówienia lub niedostarczenia materiałów budowlanych na teren inwestycji przez pozwaną, zrzeczenie się przez powódkę wszelkich roszczeń względem pozwanej, związanych z opóźnieniami w dostawie materiałów budowlanych, zobowiązaniem powódki do transportu, rozładunku, zabezpieczenia i składowania na placu budowy materiałów dostarczonych przez pozwaną w sposób uniemożliwiający ich uszkodzenie (powódka deklarowała jedynie chęć pomocy przy rozładunku i załadunku przy pomocy odpowiedniego sprzętu, tj. żurawia i pompy do betonu). Wedle powódki ponownego ustalenia wymagały terminy wykonania poszczególnych prac, gdyż zaproponowane były niemożliwe do zrealizowania.

Dowód:

-odpisy KRS k.17-23,181-187,

- zlecenie z załącznikiem k. 25-29,31-35,188-192,

-projekt umowy o roboty budowlane wraz z harmonogramem prac k.37-44,

- pismo pozwanej z dnia 29 września 2014 roku k. 46,
- wiadomość e-mail z dnia 16 czerwca k.49-51,
- umowa o roboty budowlane k.195-212,
- pismo pozwanej z dnia 30 stycznia 2015 roku k.268,
- dokumentacja projektowa na płycie CD k.1027.

W trakcie wykonywania prac powódka korzystała z szalunków, które wynajmowane były wynajmowane przez pozwaną, jak również z usług dźwigowych świadczonych przez firmę (...). W celu realizacji prac objętych zleceniem pozwana dostarczała także materiały budowlane (beton).

Z tytułu świadczenia usług dźwigowych, E. K. wystawił na rzecz pozwanej następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 15 października 2014 roku na kwotę 595 zł netto (731,85 zł brutto),
- nr (...) z dnia 31 października 2014 roku na kwotę 868 zł netto (1.067,64 zł brutto),
- nr (...) z dnia 17 listopada 2014 roku na kwotę 3.220 zł netto (3.960,60 zł brutto),
- nr (...) z dnia 30 listopada 2014 roku na kwotę 280 zł netto (344,40 zł brutto),
- nr (...) z dnia 31 grudnia 2014 roku na kwotę 2.240 zł netto (2.755,20 zł brutto).

Łącznie pozwana z tego tytułu została obciążona kwotą 8.859,69 zł.

Z tytułu dostarczenia na budowę materiałów budowlanych (betonu) w kwocie 32.118,02zł wystawione zostały następujące faktury VAT: nr /WG1/14/11/076 na kwotę 3.358,64 zł brutto, nr WG1/14/12/040 na kwotę 6.973,37 zł brutto, nr /WG1/14/12/060 na kwotę 21.786,01 zł brutto.

Dowód:

- faktury VAT za usługi dźwigowe k. 232-239,
- faktury VAT za materiały budowlane k.247-261,982-984,1000-1002.

W celu realizacji przedmiotu zlecenia powódka wynajmowała od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. elementy deskowań i rusztowań systemowych.

Na podstawie zawartej umowy, H. Polska obciążała powódkę należnościami z tytułu czynszu, wystawiając każdorazowo faktury VAT. H. wystawiła powódce następujące faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 9.848,02 zł z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2015 roku,
- nr (...) na kwotę 9.804,45 zł z terminem płatności do dnia 2 marca 2015 roku,
- nr (...) na kwotę 317,71 zł z terminem płatności do dnia 30 listopada 2014 roku,
- nr (...) na kwotę 9.530,32 zł do dnia 30 grudnia 2014 roku,
- nr (...) na kwotę 1.230 zł z terminem płatności do dnia 24 grudnia 2014 roku za transport,

W dniu 28 października 2014 roku zostało zawarte porozumienie pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) spółką z

ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w S., na mocy którego pozwana zobowiązała się do solidarnej zapłaty z powódką na rzecz H. wszelkich zobowiązań powódki wynikających z umowy najmu nr (...) z dnia 10 października 2014 roku. Porozumienie dotyczyło elementów szalunkowych na 20 kompletów stropów

Pozwana uregulowała kwotę 30.730,50 zł wynikającą z powyższych faktur VAT w dniu 27 lutego 2015 roku.

W okresie listopad – grudzień 2014 H. Polska z tytułu usług najmu rusztowań i deskowań świadczonych na przedmiotowej budowie wystawiła także na rzecz pozwanej faktury na kwotę 19.942,73 zł.:

- nr (...) na kwotę 11.400,89,

- nr (...) na kwotę 7.364,35 zł,

- nr (...) na kwotę 1.599 zł, pomniejszona korektę nr (...) o kwotę 421,51 zł.

Dowód:

-faktury VAT z załącznikami k. 216-230,240-246.

-porozumienie z załącznikiem k. 213-215,262-265

Od samego początku współpracy pomiędzy stronami, prowadzeniu prac budowlanych towarzyszyły utrudnienia spowodowane złą organizacją prac. W dużej mierze spowodowane one były nieprawidłowymi decyzjami i złym zarządzaniem przez kierownika budowy S. S.. Dodatkowo często występowały problemy z prawidłową obsadą pracowników,

Na placu budowy składowane były duże ilości materiału, które nie były potrzebne na danym etapie prac, utrudniały natomiast przemieszczanie się po budowie i wykonywanie prac przez pracowników powódki, co spowalniało jej prace i powodowało opóźnienia. Pracownicy byli zmuszeni często do wielokrotnego przekładania materiałów, niepotrzebnych na danym etapie prowadzonych prac. Tym bardziej, że teren na którym prace były wykonywane był dość ograniczony. Zdarzało się też sytuacje, że materiał nie był zamawiany na czas i przyjeżdżał zbyt późno.

Powódka zgłaszała uwagi co do sposobu działania kierownika budowy S. S.. Dodatkowo napięte relacje panowały bezpośrednio pomiędzy reprezentantem powódki S. W., a kierownikiem budowy S. S..

Dowód:

-korespondencja e-mail k. 47-51,

-zeznania świadka M. B. (1) k.735-737,

- zeznania świadka A. S. k737-738,

-zeznania świadka G. L. k. 766-768,

-zeznania świadka M. T. k. 768-770,

-zeznania świadka M. K. k. 770-771,

-zeznania świadka P. Z. k. 874-877,

-zeznania świadka A. W. k.932-934,

- przesłuchanie reprezentanta strony powodowej S. W. k.986-991,

-przesłuchanie reprezentanta strony pozwanej A. J. k. 991-994

Podczas wykonywania przez powódkę robót budowlanych, kierownik budowy S. S. kilkakrotnie wzywał powódkę do poprawienia bądź usunięcia nieprawidłowości podczas wykonanych prac, a także do zwiększenia liczby pracowników na budowie oraz stosowania się do przepisów BHP.

Dowód:

-korespondencja e-mail k. 301-307.

W dniach 25 listopada 2014 roku i 17 stycznia 2015 roku zostały sporządzone oświadczenia, zgodnie z których treścią pozwana nie zalegała wobec powódki żadnymi płatnościami z tytułu wynagrodzenia za roboty budowlane na inwestycji "Budowa rozdzielni elektrycznych (...), (...) na terenie Huty (...), realizowanych na podstawie umowy nr (...) z dnia 18 sierpnia 2014 roku.

Dowód:

-oświadczenia k.192-193.

Pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku pozwana na podstawie pkt 4 uwag do zlecenia, ograniczyła powódce zakres robót objętych zleceniem, które obejmowało zakończenie prac żelbetonowych do poziomu spodu podciągów II-giej kondygnacji wraz z wykonaniem robót murowych - ściany z bloczków betonowych na poz. -0,95 m w budynku (...) oraz całkowite wyjęcie z zakresu prac związanych z budynkiem (...) do dnia 2 lutego 2015 roku.

Decyzja pozwanej była podyktowana opóźnieniem w realizacji robót. W piśmie tym wskazała również, że roboty realizowane przez powódkę zostały wykonane w oparciu o szalunki wynajmowane przez pozwaną, jak również wynajęty przez nią dźwig, których dostarczenie było w gestii powódki. W związku z tym, koszt najmu szalunków oraz najmu dźwigu obciążać miał powódkę i zostać rozliczony w ramach inwentaryzacji wykonanych prac. Pozwana Wezwała jednocześnie powódkę do stawiennictwa na budowie w dniu 2 lutego 2015 roku celem przeprowadzenia inwentaryzacji wykonanych prac oraz inwentaryzacji przekazanych do użytku szalunków systemowych.

Następnie pismem z dnia 3 lutego 2015 roku pozwana poinformowała powódkę, że wykonała sprzątnięcie budowy oraz czyszczenie stropi na poz. +2,20 z nadlewów i resztek szalunków drewnianych, czego powódka nie uczyniła i obciąży ją poniesionymi z tego tytułu kosztami. Dodatkowo wskazała, że pomimo wyznaczenia terminu inwentaryzacji nikt z przedstawicieli powódki nie stawił się na budowie, w związku z czym w dniu 3 lutego 2015 roku dokonała jednostronnej inwentaryzacji.

W odpowiedzi, powódka zaprzeczyła, aby w dniu inwentaryzacji nie było na miejscu budowy jej przedstawicieli. W piśmie tym podała, że poinformowała w dniu 30 stycznia 2015 roku kierownika kontraktu A. S., że w dniu inwentaryzacji pracownicy powódki (K. T. i C. M.) byli gotowi do przeprowadzenia inwentaryzacji. Na terenie budowy znajdowało się także czterech pracowników powódki, którzy oczekiwali na kierownika budowy S. S., który miał dowieźć niezbędną dokumentację, jednakże nie wrócił już na teren budowy, uniemożliwiając dokonanie inwentaryzacji prac. Jednocześnie wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 72.722,45 zł, a którą składały się kwoty: 4.526,99 zł tytułem faktury VAT nr (...), 2.324,96 zł tytułem faktury VAT nr (...), 1.266,50 zł tytułem faktury VAT nr (...), 20.000 zł tytułem faktura VAT nr (...), 44.604 zł tytułem faktury VAT nr (...).

Wiadomością e-mail z dnia 4 lutego 2015 roku pozwana przesłała powódce protokół inwentaryzacji rzeczowej i ilościowej robót wykonanych przez powódkę. Następnego dnia pozwana przesłała powódce pismo z wymienionymi wadami i usterkami, które zostały stwierdzone podczas inwentaryzacji przeprowadzonej w dniach 3-4 lutego 2015 roku na obiekcie rozdzielni (...), wyznaczając powódce termin ich usunięcia do dnia 13 lutego 2015 roku i wskazując, że w przypadku nie wykonania w terminie zleci prace wykonawcy zastępczemu na koszt powódki.

Wezwała jednocześnie powódkę do usunięcia z placu budowy do dnia 6 lutego 2015 roku sprzętu i materiału będącego własnością powódki między innymi w postaci szalunków, koparko-ładowarki.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 29 stycznia 2015 roku k. 58,266,
- pismo pozwanej z dnia 3 lutego 2015 roku k. 59,296-297,
- wiadomość e-mail z dnia 4 lutego 2015 roku k.60-62,
- wiadomość e-mail z dnia 5 lutego 2015 roku k.298-300,
- pismo powódki z dnia 3 lutego 2015 roku k. 63,
- wezwanie do zapłaty k.64.

Pismem z dnia 5 lutego 2015 roku pozwana wezwała powódkę do usunięcia niedoróbek i wad stwierdzonych w trakcie przeprowadzonej w dniach 3 lutego i 4 lutego 2015 roku inwentaryzacji robót wykonanych na obiekcie rozdzielni (...) zgodnie z załączonym wykazem.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 5 lutego 2015 roku k. 299-300

Notą księgową z dnia 5 lutego 2015 roku pozwana została obciążona przez generalnego wykonawcę - (...) spółkę akcyjną w K. karami umownymi w kwocie 9.110 zł za opóźnienie w wykonaniu etapu II oraz 97.932,50 zł z tytułu opóźnienia w wykonaniu etapu III umowy nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku.

Dowód:

- nota księgową k. 275.

Za pośrednictwem wiadomości e-mail z dnia 5 lutego 2015 roku powódka przesała pozwanej rozliczenie kontraktu na podstawie przesłanej inwentaryzacji, wskazując, że do zafakturowania pozostała kwota 17.702,84 zł netto. Rozliczona została kwota 173.269,20 zł netto z ogólnej sumy 190.972,04 zł netto.

Ze sporządzonego przez pozwaną rozliczenia prac wykonanych przez pozwaną wynikało, że wartość robót wykonanych przez powódkę wyniosła 212.258,87 zł netto. Pozwana nie uwzględniła w rozliczeniu faktur VAT nr J 01/09/2014, J/02/10/2014, J/05/10/2014, J 02/11/2014, J 03/11/2014 oraz korekty faktury VAT nr J 03/10/2014.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 5 lutego 2015 roku k.65-68,
- wiadomość e-mail z dnia 9 lutego 2015 roku k. 69-70.

W dniu 12 lutego 2015 roku powódka zwróciła się do kierownika kontraktu (...) spółki akcyjnej - M. B. (1) wskazując, że pozwana nie uregulowała na rzecz powódki kwoty 88.268,49 zł, na którą składała się kwota 20.000 zł tytułem faktury VAT nr (...), 46.494 zł tytułem faktury VAT nr (...), 21.774,49 zł tytułem faktury VAT nr J 02/02/2015. Z uwagi na brak odpowiedzi, powódka ponowiła swoją prośbę w dniu 19 lutego 2015 roku odnośnie interwencji w sprawie zapłaty po stronie pozwanej.

W drodze wiadomości e-mail z dnia 6 marca 2015 roku, pozwana ponownie zwróciła się o interwencję w sprawie zapłaty przez pozwaną zaległego wynagrodzenia kwoty 57.537,99 zł, która stanowiła różnicę pomiędzy kwotą z

poprzedniego pisma (88.268,49 zł), a zapłaceniu przez pozwaną kwoty 30.730,50 zł do firmy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dowód:

-pismo z dnia 13 lutego 2015 roku k. 72-73,

-wiadomości e-mail z dnia 19 lutego 2015 roku k. 74-75,76-77

-wiadomość e-mail z dnia 6 marca 2015 roku k. 78.

Powódka na podstawie przejściowych protokołów odbioru robót wystawiła pozwanej następujące faktury VAT:

- nr J/01/09/2014 na kwotę 11.281,14 zł netto (13.875,80 zł brutto) tytułem wzmocnienia fundamentów estakady rurociągów i refaktury za materiały budowlane z terminem zapłaty do dnia 22 października 2014 roku,

- nr J/01/10/2014 na kwotę 13.800 zł netto (16.974 zł brutto) tytułem wykonania konstrukcji żelbetowych oraz robót dodatkowych z terminem zapłaty do dnia 12 listopada 2014 roku,

- nr J/03/10/2014 na kwotę 9.965,40 zł netto (12.257,44 zł brutto) tytułem wykonania robót dodatkowych i izolacji przeciwilgociowych z terminem zapłaty do dnia 3 listopada 2014 roku,

- nr J/04/10/2014 na kwotę 40.660,40 zł netto (50.012,29 zł brutto) tytułem zbrojenia płyty fundamentowej i wykonania płyty fundamentowej pod całym budynkiem z terminem zapłaty do dnia 27 listopada 2014 roku,

- nr J/04/11/2014 na kwotę 20.000 zł netto (24.600 zł brutto) tytułem częściowego wykonania robót - konstrukcje żelbetonowe z terminem zapłaty do dnia 18 grudnia 2014 roku,

- nr J/03/12/2014 na kwotę 59.287,30 zł netto (72.923,38 zł brutto) tytułem częściowego wykonania robót z terminem zapłaty do dnia 22 stycznia 2015 roku,

- nr J/02/01/2015 na kwotę 37.800 zł netto (46.494 zł brutto) tytułem częściowego wykonania robót z terminem zapłaty do dnia 26 lutego 2015 roku,

- nr J/02/02/2015 na kwotę 17.702,84 zł netto (21.774,49 zł brutto) tytułem częściowego wykonania robót z terminem zapłaty do dnia 14 marca 2015 roku.

Dowód:

- faktury VAT k. 79-95.

Pozwana nie uregulowała na rzecz powódki faktur VAT nr (...) na kwotę 35.763,50 zł oraz J/02/02/2015 na kwotę 21.774,49 zł.

Pozwana odesłała powódce w dniu 4 lutego 2015 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 37.800 zł netto (46.494 zł brutto) jako nieuznaną.

Dowód:

-pismo pozwanej z dnia 3 lutego 2015 roku k. 292-295

Za wykonanie prac objętych umową nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku pozwana wystawiła (...) spółce akcyjnej z siedzibą w K. faktury VAT nr (...) na kwotę 353.376,84 zł (434.653,51 zł brutto) i nr (...) na kwotę 156.851,60 zł netto (192.927,47 zł brutto)

Dowód:

-faktury VAT k.282-283.

W dniu 18 lutego 2015 roku generalny wykonawca - (...) spółka akcyjna z siedzibą w K. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku zawartej z pozwaną w części niewykonanej przez pozwaną na dzień otrzymania oświadczenia o odstąpieniu.

Wobec powyższego, pismem z dnia 20 marca 2015 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. zwróciła się do powódki jako podwykonawcy pozwanej o wypełnienie i nadesłanie oświadczenia dotyczącego stanu rozliczeń z pozwaną.

W sporządzonym oświadczeniu powódka podała, iż łączna wartość wykonanych robót podwykonawczych zgodnie z umową o dalsze podwykonawstwo z dnia 18 sierpnia 2014 roku wraz z ewentualnymi robotami dodatkowymi wynosi 205.975,64 zł netto (253.350,03 zł brutto), z czego otrzymała od pozwanej kwotę 152.940,11 zł netto (188.116,34 zł brutto), zaś do zapłaty z tytułu realizacji robót pozostała kwota 54.474,55 zł netto (65.233,69 zł brutto). Na nierozliczoną kwotę składały się natomiast kwoty 46.778,85 zł netto (57.537,99 zł brutto) i 7.695,70 zł netto.

Dowód:

- pismo z dnia 20 marca 2015 roku k. 96-97,

- oświadczenie powódki k.98-100,

-oświadczenie o odstąpieniu k.277.

W dniu 6 marca 2015 roku pozwana wystawiła powódce fakturę VAT nr (...) na kwotę 33.724,01 zł netto (41.480,53 zł brutto) tytułem kosztów usług i zakupu materiałów. Powódka odesłała fakturę jako bezzasadnie wystawioną.

Dowód:

-pismo powódki z dnia 13 kwietnia 2015 roku,

-faktura VAT nr (...) k. 104,231.

Pismem z dnia 30 marca 2015 roku pozwana poinformowała powódkę o obciążeniu karą umowną z tytułu nieterminowej realizacji robót (41 dni opóźnienia) w kwocie 248.943,80 zł. Pozwana poinformowała ponadto, że powstała z tytułu opłacenia należności wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wierzytelność potrąca z wynagrodzeniem przysługującym powódce z tytułu faktury VAT nr (...) do wysokości 20.000 zł. Pozostała kwota wierzytelności pozwanej wobec powódki stanowiła kwota 10.730,50 zł. Wobec powyższego, pozwana wezwała powódkę do zapłaty sumy powyższych kwot, powiększonej o kwotę 41.480,53 zł wynikającą z faktury VAT nr (...) z tytułu kosztów usług i materiałów.

Pozwana nie znalazła podstaw do uregulowania na rzecz powódki kwoty 88.268,49 zł oraz kwestionowała zasadność wystawienia faktur VAT nr (...).

Dowód:

-pismo pozwanej z dnia 30 marca 2015 roku k. 101-102,270-271.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2015 roku powódka wezwała (...) spółką akcyjną w G. do poniesienia solidarnej odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za wykonane przez nią pracę w kwocie 65.233,69 zł, tj. 57.537,99 zł z tytułu nierozliczonych faktur i 7.695,70 zł tytułem kaucji. Spółka odmówiła zapłaty wskazanych w piśmie należności.

Dowód:

-pismo powódki z dnia 13 kwietnia 2015 roku k.106-107,

-pismo (...) S.A. k.108,

-wiadomość e-mail z dnia 12 maja 2015 roku k. 109-110.

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2015 roku pozwana poinformowała, że w związku z niedokonaniem przez powódkę zapłaty należności objętych pismem z dnia 30 marca 2015 roku potrąca jej wierzytelność z tytułu zatrzymanych kaucji w kwocie 7.695,70 zł z wierzytelnością określoną w pkt 3 pisma z dnia 30 marca 2015 roku. W wyniku dokonanego potrącenia do zapłaty na rzecz pozwanej pozostała kwota 293.459,13 zł.

Dowód:

-pismo pozwanej z dnia 22 kwietnia 2015 roku wraz z potwierdzeniem nadani k.272-274.

W dniu 13 maja 2015 roku generalny wykonawca - (...) spółka akcyjna z siedzibą w K. dokonała odbioru robót wcześniej nieodebranych, a wykonanych do dnia odstąpienia od umowy nr (...). Został sporządzony protokół odbioru wykonanych robót i zrealizowanych dostaw za okres od 3 lutego do 19 lutego 2019 roku. Załącznikiem do protokołu był wykaz wad i usterek stwierdzonych w robotach po dniu odstąpienia od umowy, tj. po dniu 19 lutego 2015 roku.

Dowód:

-pismo z dnia 13 maja 2015 roku k. 284-268.

W związku z ponawianymi przez powódkę wystąpieniami o zapłatę przez (...) spółkę akcyjną (...) spółka akcyjna zwróciła się do powódki z prośbą o szczegółowe sprecyzowanie, z jakich dokładnie faktur wynika jej roszczenia, a także wskazania, czy faktury te zostały uznane przez pozwaną.

W odpowiedzi, powódka wskazała, że pozwana opłaciła w całości faktury VAT nr (...), natomiast do zapłaty pozostała kwota 20.000 zł określona w fakturze VAT nr (...) i kwota 37.537,99 zł tytułem faktury VAT (...). Pozwana nie zaakceptowała faktur VAT nr (...).

(...) spółka akcyjna z siedzibą w K. nie znalazła podstaw do dokonania na rzecz powódki jakichkolwiek płatności.

Dowód:

-pismo (...) S.A. z dnia 15 maja 2015 roku k.111,

-pismo powódki z dnia 26 maja 2015 roku k.114-115,

- pismo (...) S.A. z dnia 11 czerwca 2015 roku k. 116.

W piśmie z dnia 22 maja 2015 roku powódka, odpowiadając na pismo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w K. z dnia 15 maja 2015 roku poinformowała, że nie może zostać obciążona karami za nieterminową realizację robót, gdyż nie była związana z pozwaną żadną umową, nie został przekazany front robót i nie zostały wyznaczone terminy wykonania prac. Zakwestionowała koszty usługi i materiałów, które nie zostały pomiędzy stronami ustalone, ponadto nie miała wpływu na wybór dostawców przez pozwaną, za co nie mogła ponosić odpowiedzialności. Nie zgodziła się także na zapłatę należności od firmy (...) tytułem faktury VAT nr (...).

Dowód:

-pismo z dnia 22 maja 2015 roku k. 112-113.

W piśmie z dnia 4 sierpnia 2015 roku (...) spółka akcyjna potrąciła jej wierzytelność z tytułu naliczonej kary umownej za odstąpienie od umowy z winy pozwanej w kwocie 455.500 zł z wierzytelnością pozwanej o zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane ujętą w fakturze nr (...) w zakresie kwoty 241.623,87 zł

Dowód:

-pismo (...) S.A. z dnia 4 sierpnia 2015 roku k.278-281,

-faktura VAT nr (...) k. 282.

Pismem z dnia 19 stycznia 2016 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwot 65.233,69 zł, na którą składały się kwoty 20.000 zł tytułem faktury VAT nr (...), 37.537,99 zł tytułem faktury VAT nr (...) oraz kwota 7.695,70 zł tytułem zwrotu kaucji.

Pozwana ustosunkowując się do wezwania do zapłaty wyjaśniła, że kwota 20.000 zł objęta fakturą VAT nr (...) została zapłacona w całości poprzez potrącenie z wierzytelnościami wzajemnymi, które zostało zawarte w piśmie z dnia 30 marca 2015 roku, podobnie kwota 7.695,70 zł tytułem zwrotu kaucji została potrącona z wierzytelnościami wzajemnymi pozwanej wskazanymi w piśmie z dnia 22 kwietnia 2015 roku i została umorzona w całości. Jako bezzasadną uznała kwotę objętą należnością z faktury VAT nr (...).

Dowód:

-wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 117-118,

-odpowiedź na wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 308-309.

W piśmie z dnia 2 lutego 2016 roku (...) S.A. stwierdziła, że wobec dokonanych rozliczeń z pozwaną odpadły przesłanki dalszego wstrzymywania kwoty 83.871,44 zł zatrzymanej w faktury nr (...) z dnia 3 lutego 2015 roku na podstawie §16 ust. 4 umowy. Zatrzymała natomiast kwotę 65.233,69 z tytułu roszczeń powódki.

Dowód

-pismo (...) S.A. z dnia 2 lutego 2016 roku k. 289-291.

W dniu 30 marca 2016 roku powódka wystąpiła do tut. Sądu z wnioskiem o zavezwanie pozwanej do próby ugodowej, jednak do zawarcia ugody pomiędzy stronami nie doszło do skutku z uwagi na niestawienie się przez pozwaną na wyznaczone posiedzenie.

Dowód:

- protokół k.119.

Pismem z dnia 18 października 2016 roku powódka wezwała pozwaną do wskazania w terminie 5 dni przewidywanego terminu spłaty roszczeń powstałych w związku z wykonaniem prac budowlanych na terenie Huty (...) w G..

Dowód:

-pismo powódki z dnia 18 października 2016 roku wraz z dowodem nadania k. 120-121.

Protokoły Odbioru Częściowego Branżowego (...) (O.) sporządzone w obecności przedstawicieli (...) spółki akcyjnej, Inżyniera Kontraktu, generalnego wykonawcy i kierownika budowy nie potwierdzały występowania wad, zarówno wskazanych przez pozwaną w piśmie z dnia 5 lutego 2015 roku, jak również w załączniku nr 1 do protokołu odbioru wykonanych robót i zrealizowanych dostaw za okres 3 luty 2019 roku - 19 luty 2019 roku sporządzonego przez

przedstawiciela generalnego wykonawcy - (...) spółki akcyjnej. Protokoły O. stanowiły potwierdzenie odbioru robót po dokonaniu kontroli tych robót pod kątem zgodności z dokumentacją i wymogami jakości.

Zapisy dziennika budowy nr (...) wydanego dnia 31 lipca 2014 roku dla robót budowlanych w zakresie budowy rozdzielni elektrycznych (...) i R2 wraz z instalacjami kanalizacji deszczowej na terenie Huty (...), objętych decyzją o pozwoleniu na budowę nr (...) z dnia 23 lipca 2013 roku wydaną przez Starostę (...) również nie potwierdzają występowania wad w wykonywanych robotach budowlanych związanych ze wznoszeniem budynku rozdzielni (...). Wyjątek stanowił wpis inspektora nadzoru inwestorskiego robót konstrukcyjno-budowlanych - M. K. z dnia 16 stycznia 2015 roku, w którym stwierdził miejscowe niedowibrowanie w czasie układania mieszanki betonowej. Wpis ten był spójny z ustaleniami komisji odbiorowej zawartymi w załączniku "Wykaz wad i zaleceń" do protokołu odbioru częściowego branżowego robót nr O./gw/eb/ (...) z dnia 28 stycznia 2015 roku (pozycja 1 w tabeli nr 2). Inne wady nie zostały stwierdzone i udokumentowane.

Wartość prac wykonanych przez powódkę przy realizacji budynku rozdzielni elektrycznych (...) przy zastosowaniu cen obowiązujących w IV kwartale 2014 roku, w tym średnich cen jednostkowych materiałów, średnich cen pracy sprzętu budowlanego, średniej stawki dla robót ogólnobudowlanych inwestycyjnych w województwie (...) wyniosła 202.246,13 zł netto (248.762,74 zł brutto).

Dowód:

- dzienniki budowy k.347-403,
- protokoły przekazania dokumentacji k. 404-429,
- protokoły odbioru robót dodatkowych k.430-449,
- protokoły O. k. 449-718,
- opinia biegłego sądowego D. M. k.1055-1091,
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego D. M. k.1113-1116.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w części.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła od pozwanej zapłaty wynagrodzenia z tytułu realizacji umowy o roboty budowlane. Podstawę prawną żądania pozwu stanowi zatem przepis art. 647 k.c, w myśl którego przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Przedmiot umowy, przy której powódka występowała jako wykonawca, a pozwana jako zamawiający, obejmował budowę rozdzielni (...) (Etap 1) i (...) (etap 2) w zakresie robót żelbetonowych oraz położenie płyty fundamentowej pod kontenerową stację transformatorową w ramach inwestycji prowadzonej przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w L., polegającą na rozbiórce i budowie budynku rozdzielni elektrycznych (...) i (...) na terenie Huty (...) w G..

Pozwana była podwykonawcą generalnego wykonawcy - (...) spółki akcyjnej z siedzibą w K. na podstawie umowy nr (...) z dnia 19 lipca 2014 roku i na tej podstawie zleciła powódce jako podwykonawcy wykonanie części prac.

Zgodnie z art.648 k.c. umowa o roboty budowlane powinna być zawarta na piśmie, jednakże brak tej formy nie skutkuje nieważnością umowy. Poza sporem pozostawało, iż strony były związane zleceniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku, które finalnie miało zostać zastąpione umową. Choć pozwana sporządziła projekt umowy, ostatecznie do zawarcia umowy o roboty budowlane nie doszło, gdyż powódka miała szereg uwag do przedstawionego jej projektu,

które nie zostały uwzględnione przez pozwaną. Podkreślić należy, że zawarte przez strony zlecenie zawierało wszystkie essentialia negotii umowy o roboty budowlane określone w art. 647 k.c.

Niewątpliwie całość zadania inwestycyjnego objęta była umową o roboty budowlane, powódka była zaś w zakresie części prac podwykonawcą pozwanej. I na tej podstawie zatem uzasadnione jest przyjęcie, że strony łączyła umowa o roboty budowlane (art.647 k.c.).

Nie ma przy tym znaczenia, że powódka kwestionowała chociażby zapisy dotyczące ponoszenia odpowiedzialności z tytułu błędnego zamówienia lub niedostarczenia materiałów na teren inwestycji przez pozwaną, zrzeczenie się przez powódkę wszelkich roszczeń względem pozwanej, związanych z opóźnieniami w dostawie materiałów budowlanych, zobowiązanie powódki do transportu, rozładunku, zabezpieczenia i składania na placu budowy materiałów dostarczonych przez pozwaną w sposób umożliwiający ich uszkodzenie oraz terminy wykonania poszczególnych prac, gdyż ostatecznie przystąpiła do wykonania prac.

Przedmiotowym powództwem powódka domagała się od pozwanej zasądzenia kwoty 65.233,69 złotych, ujętej w fakturach VAT nr (...) (kwota 35.763,50 zł) i nr J/02/02/2015 (kwota 21.774,49 zł) tytułem wynagrodzenia za wykonanie części prac objętych zleceniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku oraz kwoty 7.695,70 zł tytułem zwrotu pobranej kaucji, stanowiącej zabezpieczenie należytego wykonania przez powódkę prac.

Kwestionując żądanie pozwu pozwana podnosiła zarzuty potrącenia własnych należności z wierzytelnościami powódki dochodzonymi niniejszym pozwem. I tak, pozwana zgłosiła zarzut potrącenia kwot 107.042,50 zł i 455.000 zł tytułem kar umownych naliczonych jej przez generalnego wykonawcę, obniżenia wynagrodzenia z tytułu wad robót wykonanych przez powódkę, będących równowartością kosztów zastępczego usunięcia wad w kwocie 78.789,49 zł, kwoty 248.943,80 zł z tytułu kary umownej naliczonej powódce w piśmie z dnia 30 marca 2015 roku, kwoty 30.730,50 zł opłaconej przez nią na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kwoty 41.480,53 zł tytułem zapłaty faktury VAT nr (...) z tytułu poniesionych kosztów usług i materiału.

Podstawę prawną w oparciu, o którą pozwana mogłaby dokonać potrącenia wzajemnych wierzytelności stron stanowił art. 498 k.c. Zgodnie z tym przepisem, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym (§ 1). Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej (§ 2). Zwrócić należy w tym miejscu uwagę, że ciężar dowodowy w zakresie prawidłowości dokonanego potrącenia spoczywał na pozwanej.

Zgodnie z podstawową regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak wskazuje się w orzecznictwie ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. polega z jednej strony na obciążeniu strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. (por. wyrok SN z dnia 7 listopada 2007r., II CSK 293/07). W świetle powyższego Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. W świetle reguły procesowej zawartej w art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Wyłącznie od strony uzależnione jest zatem jakie środki dowodowe i na jakie okoliczności zostaną przez nią przywołane celem przekonania Sądu do zajmowanego przez siebie stanowiska.

Na gruncie przedmiotowego sporu na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonego roszczenia. Powód powinien udowodnić za pomocą dostępnych środków dowodowych, iż miały miejsce okoliczności przemawiające za istnieniem oraz wysokością zgłoszonego roszczenia, w tym iż doszło do oddania przewidzianych w umowie robót wykonanych zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, co rodziło wzajemny obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego.

Pozwana natomiast winna była wykazać, że dochodzone wynagrodzenie nie jest powodowi należne, a zatem - w realiach sprawy - że powód otrzymał już należną zapłatę albo, że wobec stwierdzenia wad przeprowadzonych prac wynagrodzenie powodowi nie przysługuje (lub przysługuje w mniejszym zakresie).

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania sprawy, wyjaśnienia wymagała kwestia zakresu prac zrealizowanego przez powódkę, wyceny tych prac, ustalenia jakości prac wykonanych przez powódkę, ustalenia ewentualnych kosztów zastępczego usunięcia wad w robotach zrealizowanych przez powódkę (o ile wady wystąpiły) i ewentualnie o ile należałoby obniżyć wynagrodzenie należne powódce za wykonanie tych prac.

Ustalenie powyższych okoliczności wymagało przeprowadzenia opinii biegłego celem zasięgnięcia wiadomości specjalnych z zakresu budownictwa.

Wedle biegłego D. M. zakres robót budowlanych wykonanych przez powódkę obejmował wykonanie robót ciesielskich, zbrojarskich i betonowych, elementów konstrukcyjnych budynków rozdzielni elektrycznych (...) i (...), takich jak płyty fundamentowe, ściany fundamentowe, słupy, ramy, belki i podciąg, płyty stropowe, płyty dachowe, schody, robót murowych w zakresie ścian fundamentowych z bloczków betonowych oraz robót w zakresie uszczelnień dylatacyjnych, izolacji przeciwwilgociowej poziomej, izolacji przeciwwilgociowej pionowej i izolacji cieplnej ścianek fundamentowych z polistyrenu ekstrudowanego gr. 50 mm. Pozwana następnie ograniczyła zakres prac zleconych powódce do zakończenia prac żelbetonowych do poziomu spodu podciągów II kondygnacji (poz.6,25 m) wraz z wykonaniem robót murowanych - ściany z bloczków betonowych na poz. -0,95 m w budynku (...) oraz całkowite wyjęcie z zakresu prac związanych z budynkiem (...), zakreślając termin wykonania pozostałych prac na dzień 2 lutego 2015 roku.

Uwzględniając ograniczenie robót biegły ustalił wartość wykonanych przez powódkę prac w oparciu o czynniki cenotwórcze udostępniane przez informacje cenowe (...) dla potrzeb kosztorysowania w IV kwartale 2014 roku, w tym średnie ceny jednostkowe materiałów, średnie ceny pracy sprzętu budowlanego, średnie stawki za roboczogodziny dla robót ogólnobudowlanych dla województwa (...) na kwotę 202.246,13 zł netto (248.762,74 zł brutto).

Jak wynika z opinii biegłego protokoły Odbioru Częściowego Branżowego (...) (O.) sporządzone w obecności przedstawicieli (...) S.A., Inżyniera Kontraktu, generalnego wykonawcy i kierownika budowy nie potwierdzały występowania wad, zarówno wskazanych przez pozwaną w piśmie z dnia 5 lutego 2015 roku, jak również w załączniku nr 1 do protokołu odbioru wykonanych robót i zrealizowanych dostaw za okres 3 luty 2019 roku - 19 luty 2019 roku sporządzonego przez przedstawiciela generalnego wykonawcy - (...) S.A.

Również w ocenie biegłego analiza zapisów dziennika budowy nr (...) wydanego dnia 31 lipca 2014 roku dla robót budowlanych w zakresie budowy rozdzielni elektrycznych (...) i R2 wraz z instalacjami kanalizacji deszczowej na terenie Huty (...), objętych decyzją o pozwoleniu na budowę nr (...) z dnia 23 lipca 2013 roku wydaną przez Starostę (...) również nie potwierdza występowania wad w wykonywanych robotach budowlanych związanych ze wznoszeniem budynku rozdzielni (...). Wyjątek stanowił wpis inspektora nadzoru inwestorskiego robót konstrukcyjno-budowlanych - M. K. z dnia 16 stycznia 2015 roku, w którym stwierdził miejscowe niedowibrowanie w czasie układania mieszanki betonowej. Wpis ten zdaniem biegłego był spójny z ustaleniami komisji odbiorowej zawartymi w załączniku "Wykaz wad i zaleceń" do protokołu odbioru częściowego branżowego robót nr O./gw/eb/ (...) z dnia 28 stycznia 2015 roku (pozycja 1 w tabeli nr 2). Inne wady nie zostały stwierdzone i udokumentowane. Ponadto w ocenie biegłego sposób opisu wad zawarty zarówno w piśmie z dnia 5 lutego 2015 roku, jak również w załączniku nr 1 do protokołu odbioru wykonanych robót i zrealizowanych dostaw za okres od 3 lutego do 19 lutego 2019 roku z dnia 13 maja 2015 roku sporządzonego przez generalnego wykonawcę - (...) S.A. nie był poparty jakąkolwiek dokumentacją, chociażby w postaci zdjęć, czy kserokopii rysunków projektowych z zaznaczeniem miejsc występowania wad wraz z ich opisem i określeniem wymiarów, która pozwalałaby na ustalenie rozmiaru tych wad, a następnie ich szczegółową wycenę. Podkreślił przy tym, że miałyby to także znaczenie dla zasadności obciążenia kosztami zastępczego usuwania wad wraz ze szczegółowym określeniem elementów robót w odniesieniu, do których stwierdzono wady oraz wykazem wykonanych robót naprawczych.

Zarzuty do przedmiotowej opinii złożyła pozwana, podnosząc, iż biegły nie wykonał zobowiązania Sądu w zakresie ustalenia kosztów zastępczego usunięcia wad oraz kwoty, o jaką należałoby obniżyć wynagrodzenie. Ponadto zarzuciła, że biegły pomimo stwierdzenia wystąpienia wad w wykonaniu przez powódkę prac zaniechał ich wyceny. Zwróciła uwagę, że twierdzeniom biegłego, iż inne wady poza miejscowym niedowirowaniem odcinków w betonie na zabetonowanych słupach pod stropem poziomem +2,20 m nie zostały przez biegłego stwierdzone przeciwko powołane przez biegłego pismo pozwanej z dnia 5 lutego 2015 roku, pismo generalnego wykonawcy z dnia 13 maja 2015 roku, jak również pismo generalnego wykonawcy z dnia 2 lutego 2016 roku, w którym wskazana została kwota kosztów zastępczego usunięcia wad i usterek w robotach, wynosząca 78.789,49 zł, co do której biegły nie odniósł się w treści opinii. Dodała, że występowanie i zakres wad wskazywali także powołani przez pozwaną świadkowie M. B. (1), A. S., A. J. oraz prezes zarządu powódki.

W uzupełniającej opinii biegły odniósł się w sposób wyczerpujący do zarzutów pozwanej wskazując, że podtrzymuje swoje ustalenia co do tego, iż sposób opisu wad zawarty zarówno w piśmie z dnia 5 lutego 2015 roku, jak również w załączniku nr 1 do protokołu odbioru został sporządzony ogólnikowo, nie został poparty żadną dokumentacją z zaznaczeniem miejsc występowania wad oraz ich opisem i określeniem wymiarów, co pozwalałoby na ustalenie rozmiaru tych wad, a następnie wykonanie ich szczegółowej wyceny. Biegły szczegółowo odniósł się do opisywanych przez pozwaną wad, wskazując w szczególności, iż pozwana nie wskazała powierzchni ubytków, ich wielkości ani ich charakteru. Zwrócił uwagę, iż dziennik budowy, jak i protokoły odbioru częściowego nie wskazywały na tak znaczną ilość wad.

Jak wskazał biegły w dalszej części wyводу, doświadczenie życiowe oraz zasady logiki nie pozwalają w ocenie biegłego przyjąć, że zostałyby one zupełnie niedostrzeżone przez inspektora nadzoru branży konstrukcyjno-budowlanej, który ma obowiązek sprawdzania jakości wykonywanych robót wynikający wprost z art. 25 ustawy Prawo budowlane, jak również przez kierownika budowy, będącego jednocześnie przedstawicielem pozwanej na budowie oraz komisję odbiorową, dokonującą kontroli robót pod kątem zgodności z dokumentacją i wymogami jakości, przed spisaniem protokołu O..

Biegły podkreślił, że materiał dowodowy w sprawie jest niewystarczający do określenia wartości wad, w szczególności do zasadności kwoty wykonania zastępczego w wysokości 78.789,49 zł. Wskazał ponadto, że dysponując wiadomościami specjalnymi może dokonać rzetelnej i prawdziwej wyceny kosztów niezbędnych do poniesienia, celem usunięcia wad w wykonanych konstrukcjach żelbetowych, jednakże może to być dokonane w oparciu o materiały dokumentujące ich rzeczywisty zakres i rozmiar, a nie jedynie w sposób uznaniowy i dowolny, oparty na ogólnikach wskazanych „hasłowo”.

W ocenie Sądu opinia biegłego, sporządzona przez osobę, która posiada fachową wiedzę i niezbędne doświadczenie w materii objętej jej przedmiotem, jest jasna, logiczna, a wnioski w niej zawarte konkretnie sformułowane. Biegły opracowując opinię oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, własnych wyliczeniach i wyczerpująco uzasadnił jej treść, a przedstawione przez niego twierdzenia zostały powiązane z opisanym w opinii procesem rozumowania. Zauważyć należy, że biegły odniósł się do każdego z podnoszonych zagadnień, a w ocenie Sądu – przedstawione wyliczenia i sposób rozumowania biegłego nie wykazywały braków logicznych, czy sprzeczności, które wnioski biegłego mogłyby podważyć.

Dodać należy, że jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 stycznia 2017r. (I ACa 13/15), dowód z opinii biegłego nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową, np. przesłuchaniem świadka (...) Wprawdzie sąd nie jest związany opinią biegłych i ocenia ją na podstawie art. 233 k.p.c. jednakże swoistość tej oceny polega na tym, że nie chodzi tu o kwestie wiarygodności lecz o pozytywne lub negatywne uznanie wartości rozumowania zawartego w opinii i uzasadnieniu. Z jednej więc strony konieczna jest kontrola z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania i źródeł poznania, z drugiej - - istotną rolę odgrywa stopień zaufania do wiedzy reprezentowanej przez biegłego.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzeczowa, wartościowa i przekonująca, w związku z czym Sąd uczynił ją podstawą swoich ustaleń.

W świetle ustaleń poczynionych przez biegłego należało zatem przyjąć, że powódka należycie wykonała powierzone jej zadanie, zaś zarzuty pozwanej co do wad wykonanych prac okazały się całkowicie chybione. Choć pozwana zaprzeczała, by strona powodowa zrealizowała roboty powołane w fakturach, stanowiących podstawę powództwa okoliczności tej zgodnie z art. 232 k.p.c. nie wykazała, w szczególności nie wyjaśniła, jakie konkretnie roboty nie zostały wykonane, bądź wymagały poprawek. W powołanym przez nią materiale dowodowym znajdują się jedynie pisma, które wskazują ogólnikowy zakres robót, do których poprawienia pozwana wzywała powódkę. Nadto jak wynika z zeznań świadka M. T. - kierownika robót elektrycznych generalnego wykonawcy, (...) S.A. nie miała żadnych zastrzeżeń do pracy powódki, a wręcz przeciwnie uwagi były kierowane w stosunku do kierownika budowy S. S. po stronie pozwanej. Z kolei świadek M. K. zeznał, iż co prawda były uwagi do prac powódki, jednak były one usuwane przez powódkę w wyznaczonym w tym celu czasie.

W odniesieniu do powyższego należy stwierdzić, że skoro kierownik budowy dokonujący zapisów w dzienniku budowy nie dostrzegł tak znacznej ilości wad, jak opisywanych w piśmie z dnia 5 lutego 2015 roku prowadzi to do wniosku, że skoro nie dostrzegał on wad w trakcie wykonywania przez powódkę prac, trudno jest przyjąć, iż zostały one ujawnione dopiero w okresie późniejszym. Żadna z dokumentacji sporządzanych w toku wykonywania robót przez powódkę nie wskazywała na ich wadliwe wykonywanie, pierwszy zapis w tym przedmiocie został zawarty dopiero w powołanym powyżej piśmie.

Również okoliczność nieterminowego wykonania prac przez powódkę nie została wykazana przez pozwaną. Powódka wykonała jedynie zakres prac objęty Etapem II na budynku rozdzielni (...), który zgodnie ze zleceniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku miał się rozpocząć z dniem 20 stycznia 2015 roku, zaś zakończyć z dniem 31 maja 2015 roku. Ostateczny termin zgodnie z pismem pozwanej z dnia 29 stycznia 2015 roku wraz z ograniczeniem robót do Etapu II został określony na dzień 2 lutego 2015 roku. Tego samego dnia została przeprowadzona jednostronna inwentaryzacja, w której stwierdzono zakres prac wykonanych do dnia 29 stycznia 2015 roku przez powódkę. Zatem należało uznać, iż z dniem 29 stycznia 2015 roku powódka zakończyła zlecone jej przez pozwaną prace. W zgromadzonym materiale dowodowym brak jest dokumentacji, która wszywałaby odmienny termin zakończenia robót. Już chociażby ta okoliczność nie pozwala na uznanie, iż powódka pozostawała w opóźnieniu, Sąd nawet nie miał możliwości weryfikacji, ile dni owe opóźnienie wynosiło, co pozwoliłoby na ewentualne precyzyjnie obliczenie chociażby, jakiej kwoty kary umownej pozwana mogłaby się domagać z tego tytułu. Jak wynika natomiast ze zgromadzonego materiału dowodowego, opóźnienie w wykonaniu prac nie wynikało z winy powódki, lecz pozwanej. Okoliczność ta znajdowała odzwierciedlenie w osobowym materiale dowodowym.

I tak, zgodnie z zeznaniami świadka M. T. powódka pozostawała w opóźnieniu ze względu na nieodpowiednie przygotowania do realizacji umowy przez pozwaną (niezbędne na budowę materiały przyjeżdżały z opóźnieniem, były składowane zbyt duże ilości materiału, występował problem z rozładunkiem i dostępnością dźwigu, podejmowane były "irracjonalne" decyzje przez kierownika budowy po stronie pozwanej). Świadek zeznał także, iż na budowie panował chaos, zaś wprowadzenie przez pozwaną kolejnych ekip montażowych, żeby przyspieszyć prace wywierało odwrotny skutek. Z tego powodu powódka, jak i inni podwykonawcy składali skargi do generalnego wykonawcy, prosząc o interwencję.

Podobne wnioski wysnuł świadek M. K., który stwierdził, iż opóźnienia były spowodowane zbyt małą ilością pracowników na budowie oraz problemami z koordynacją dostaw materiałów potrzebnych powodowi do zbrojenia, za które odpowiedzialny był kierownik budowy z ramienia pozwanej. Świadek zwrócił uwagę na brak współpracy pomiędzy stronami oraz konflikt pomiędzy przedstawicielem powódki a kierownikiem budowy. Powód zgłaszała uwagi do sposobu działania kierownika budowy i sposobu organizowania przez niego prac, podobnie jak generalny wykonawca - (...) S.A. W ocenie świadka sposób kierowania pracami przez kierownika mógł być zdecydowanie lepszy, gdyż doprowadzał do opóźnień w pracach.

Problem ze sprzętem i materiałem oraz zbyt małej obsady pracowników ze strony pozwanej zauważył ponadto kierownik kontraktu pozwanej - A. S..

Natomiast na utrudnioną współpracę z kierownikiem budowy - S. S. zwrócił uwagę także świadek M. B. (1) -kierownik kontraktu ze strony generalnego wykonawcy, wedle którego podejmował on nierozsądne decyzje, na budowie panował bałagan, co zagrażało bezpieczeństwu pracowników.

Wyłączną winę pozwanej w opóźnieniu w wykonywaniu robót zauważył także świadek G. L., który zeznał, że na budowie były opóźnienia, które wynikały z szeregu zaniedbań. Po pierwsze opóźnienia wynikały z błędnego zarządzania procesem budowlanym. Błędem jego zdaniem było przywożenie materiału budowlanego na kolejny etap prac w sytuacji, gdy poprzedni nie został jeszcze ukończony. Pracownicy musieli przerzucać materiały, żeby móc wykonywać swoje prace, gdyż utrudniały one dostęp. To wszystko powodowało opóźnienia. Również współpraca z kierownikiem budowy S. S. nie układała się dobrze, który rzadko uwzględniał uwagi powódki co do organizacji prac.

Podobne wnioski wysnuł świadek P. Z.. Świadek wskazał, że na budowie było bardzo mało miejsca, a kierownik budowy zgromadził dużo materiałów budowlanych. Problemy występowały też z dokumentacją, szkoleniem bhp, badaniami lekarskimi i stanem trzeźwości pracowników. Na placu budowy było znacznie więcej materiału niż było to potrzebne. Powodowało to brak komunikacji, wejścia, wyjścia z budowy i generowało zagrożenie życia. Były skargi na zachowanie kierownika budowy - S. S.. Dodał, że personalnie reprezentant powódki S. W. i kierownik budowy -S. S. nie lubili się.

Podobnie wyglądało to w relacji reprezentanta strony powodowej S. W.. Wymieniony potwierdził, że na budowie było bardzo mało miejsca, materiał przyjeżdżał za wcześnie, nie było miejsca na budowie, żeby go składować. (...) przychodziły za późno, a czasami wcale, co powodowało opóźnienia. Kierownik budowy zamawiał materiały, które nie były potrzebne w danym momencie. S. W. potwierdził, iż był w konflikcie z S. S.. Składał także na niego skargi.

Również świadek K. T. zaprezentował stanowisko, zgodnie z którym występował problem ze składowaniem materiału budowlanego, gdyż materiał był przywożony nie po kolei, a plac budowy był zbyt mały, żeby składować te materiały, co powodowało z kolei problemy w wykonywaniu prac. Także z tego powodu występowały utrudnienia z operowaniem dźwigu na placu. Uwagi składane kierownikowi budowy nie odniosły rezultatu. Odnosząc się do kwestii opóźnienia w wykonywaniu przez powódkę prac wskazał, że z uwagi na opóźnienie innych podwykonawców, powódka przystąpiła do prac z opóźnieniem.

Oceniając powyższe zeznania wskazać należy, że były one spójne i korespondowały ze sobą. Wyłaniający się z nich obraz pokazuje, że na budowie przede wszystkim nie było prawidłowej organizacji pracy, za co w głównej mierze odpowiedzialny jest kierownik budowy z ramienia pozwanej spółki. Sytuacja ta w dużej mierze mogła przyczynić się do powstawania opóźnień. Zdaniem Sądu powyższe fakty wykluczają możliwość uznania, że to powódka wyłącznie ponosi odpowiedzialność za ewentualne niewykonanie prac w ustalonym terminie.

W dalszej kolejności, oceny wymagała kwestia zasadności obciążenia powódki karami umownymi w kwotach 107.042,50 zł, 455.000 zł i 248.943,80 zł, którymi pozwana została obciążona przez generalnego wykonawcę - (...) S.A. i w tym zakresie złożyła zarzuty potrącenia z wierzytelnościami dochodzonymi przez powódkę w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Kara umowna jest dodatkowym zastrzeżeniem umownym, wprowadzanym do umowy w ramach swobody kontraktowania, mającym na celu wzmocnienie skuteczności więzi powstałej między stronami w wyniku zawartej przez nie umowy. Środek ten służyć ma realnemu wykonaniu zobowiązania. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania należy się ona wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Wskazać jednak trzeba, że – mimo braku obowiązku wykazania szkody – aktualizuje się tylko w przypadku zaistnienia pozostałych przesłanek statuujących odpowiedzialność kontraktową określoną w art. 471 k.c. Oznacza to, że kara umowna stanowi odszkodowanie umowne i przysługuje wierzycielowi jedynie wtedy, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest następstwem okoliczności, za które

dłużnik ponosi odpowiedzialność. Zakres odpowiedzialności z tytułu kary umownej pokrywa się zatem z zakresem ogólnej odpowiedzialności kontraktowej dłużnika, który zwolniony jest od obowiązku zapłaty kary, gdy wykaze, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania było następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. tj. niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania wynika z niedołożenia przez dłużnika należytej staranności (art. 472 k.c.), czyli jego winy w postaci co najmniej niedbalstwa (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 26 stycznia 2011 r. II CSK 318/10, z dnia 6 października 2010 r. II CSK 180/10, z dnia 11 stycznia 2008 r. V CSK 362/07, niepubl., z dnia 21 września 2007 r. V CSK 139/07, OSNC-ZD 2008/B/44, z dnia 11 marca 2004 r. V CK 369/03, z dnia 13 czerwca 2003 r. III CKN 50/01, z dnia 27 czerwca 2003 r. IV CKN 300/01, z dnia 11 lutego 1999 r. III CKN 166/98, niepubl., z dnia 27 stycznia 1972 r. I CR 458/71, OSNCP 1972/9/160, z dnia 2 czerwca 1970 r. II CR 167/70, OSNCP 1970/11/214, z dnia 19 lutego 1969 r. I CR 580/69, z dnia 20 marca 1968 r. II CR 419/67, niepubl. i z dnia 9 listopada 1965 r. I CR 545/63, OSPiKA 1967/4/97).

Na gruncie przedmiotowej sprawy zauważyć należy, że w zawartym w dniu 18 sierpnia 2014 roku w zleceniu zastrzeżono karę umowną za opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy oraz opóźnienia w usunięciu wad stwierdzonych w trakcie realizacji robót przy odbiorze lub w okresie gwarancji jakości lub rękojmi w wysokości 0,1% wynagrodzenia netto za każdy dzień opóźnienia. Natomiast kara umowna w przypadku odstąpienia od umowy lub jej części przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy została określona w wysokości 10% wynagrodzenia netto.

Biorąc pod uwagę obszerne rozważania odnośnie nie wykazania winy powódki w opóźnieniu w wykonaniu prac oraz ich wadliwości, które zostały powołane powyżej, zbędne jest ich powielanie. Podkreślenia przy tym wymaga, iż sam Generalny Wykonawca nie miał zastrzeżeń do pracy powódki, co potwierdzili jego pracownicy - M. T. i M. B. (1).

Niezależnie od braku udowodnienia winy pozwanej w nieterminowym wykonaniu przez pozwaną umowy, pozwana nie udowodniła także wysokości dochodzonych kar umownych. Przede wszystkim pozwana nie wyjaśniła w jaki sposób obliczyła poszczególne kary umowne, z wykazaniem ilości dni opóźnienia. W odpowiedzi na pozew, pozwana jedynie wskazała, iż kary umowne należą się za nienależyte wykonanie robót, nie wskazała natomiast, jakie konkretnie prace zostały niewykonane bądź wykonanie wadliwie oraz ile wynosiło opóźnienie. Jedynie z pisma z dnia 30 marca 2015 roku wynikało obciążenie powódki karą umowną za nieterminową realizację robót (41 dni opóźnienia) w kwocie 248.943,80 zł. Co do pozostałych kar umownych nałożonych na powódkę, brak jest materiału dowodowego, z którego wynikałby konkretny okres opóźnienia. Sąd nie miał realnej możliwości weryfikacji, czy rzeczywiście powódka pozostawała we wskazanym w piśmie z dnia 30 marca 2015 roku 41-dniowym opóźnieniu, gdyż ostateczny termin zakończenia robót nie został przez strony sprecyzowany. Kara umowna za opóźnienie w wykonaniu przedmiotu umowy oraz opóźnienia w usunięciu wad stwierdzonych w trakcie realizacji robót przy odbiorze lub w okresie gwarancji jakości lub rękojmi miała być liczona w wysokości 0,1% wynagrodzenia netto za każdy dzień opóźnienia. Sąd nie miałby nawet możliwości rachunkowego wyliczenia wysokości kar umownych, bowiem powódka wystawiała faktury częściowe, których wysokość nie była jednakowa i nie wiadomo, od których faktur miałby Sąd dokonać tego wyliczenia. Pozwana zlecała wykonywanie zakresu częściowego prac różnym podwykonawcom, nie udowodniła przy tym, że kary na nią nałożone przez Generalnego Wykonawcę były wyłączną winą powódki.

Naliczenie przez pozwaną kar umownych z tytułu opóźnienia oraz podniesiony przez nią zarzut potrącenia w tym zakresie nie znajdowały zatem uzasadnionej podstawy.

W dalszej kolejności Sąd rozstrzygał w przedmiocie roszczenia pozwanej z tytułu deklarowanych kosztów wprowadzenia wykonawcy zastępczego, w celu usunięcia usterek. Pozwana twierdziła, że poniosła z tego tytułu wydatki w łącznej wysokości 78.789,49 zł.

Podstawę obciążenia powódki kosztami tzw. wykonawstwa zastępczego określały postanowienia łączącego strony zlecenia. W myśl zapisów zlecenia, w przypadku wadliwego wykonywania przez wykonawcę (powódkę) robót w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, w szczególności przez opóźnienie w wykonaniu całości bądź poszczególnych elementów robót przekraczające o 7 dni termin określony w umowie, bądź naruszenie innego postanowienia

zamawiający (pозwana) niezależnie od uprawnienia do naliczenia kar umownych mogła odstąpić od umowy w całości lub w części lub powierzyć wykonanie robót w całości lub ich dowolnej części osobie trzeciej, na koszt i ryzyko wykonawcy lub obniżyć stosowne wynagrodzenie wykonawcy. W odniesieniu do powyższego zapisu zlecenia, podstawą obciążenia powódki kosztami zastępczymi było wadliwe wykonywanie przez powódkę robót lub w sposób sprzeczny z umową, w szczególności poprzez opóźnienie w wykonaniu całości bądź poszczególnych elementów robót przekraczające o 7 dni termin określony w umowie.

Pozwana, uzasadniając żądanie w zakresie zwrotu kosztów wykonania zastępczego, w odpowiedzi na pozew zarzucała, iż strona powodowa nie zrealizowała w całości robót powołanych w fakturach, stanowiących podstawę powództwa i z tego powodu koniecznym było zlecenie ich dokończenie wykonawcom zastępczym.

Istotą wykonania zastępczego, bez względu na jego prawną podstawę (umowa, ustawa), jest podjęcie przez wierzyciela czynności zmierzających do wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią, czyli zaspokojenie interesu wierzyciela w wypadku, gdy dłużnik we wskazanym terminie nie spełnia świadczenia, do którego jest zobowiązany (wyrok SN z dnia 7 czerwca 2000 r., III CKN 441/00, LEX nr 51882). Co istotne, wierzyciel może skorzystać z wykonania zastępczego tylko wówczas, gdy niewykonanie nastąpiło z przyczyn, za które dłużnik odpowiada, w przeciwnym wypadku, tj. wobec stwierdzenia, że dłużnik nie wykonał zobowiązania z przyczyn, za które odpowiedzialności nie ponosi, nie jest on zobowiązany do ponoszenia kosztów wykonania zastępczego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwana nie wykazała ani wadliwości prac ani opóźnienia, bądź jego wysokości (jeżeli by wystąpiło). Dowody dopuszczone w toku niniejszego postępowania nie wskazują, że w związku z ewentualnym niezrealizowaniem przez powódkę prac zgodnie z umową, pozwana zlecała innym osobom dokończenie prac, niezrealizowanych w całości przez powódkę. Nie wykazała przy tym jakiemu podmiotowi powierzyła wykonanie zastępcze, jaki konkretnie zakres prac obejmowało i czy rzeczywiście poniosła koszt przez nią wskazywany. Pozwana nie załączyła do akt sprawy, chociażby faktury VAT, z której wynikałoby komu powierzyła wykonanie prac zastępczych i ile konkretnie te prace wyniosły. Nie zawnioskowała także o przesłuchanie świadków na okoliczność wykazania faktu powierzenia podmiotowi trzeciemu wykonania zastępczego robót w konsekwencji ich niewykonania przez powódkę.

O braku zasadności poniesienia kosztu zastępczego wypowiadał się także powołany w sprawie biegły sądowy, który analizując dokumentację zgromadzoną w sprawie stwierdził zasadniczo brak wad w robotach wykonanych przez powódkę.

Jak wynika z powyższego, przesłanki uprawnienia obciążenia kosztami robót zastępczych określone w zleceniu, nie zaktualizowały się. Tym samym brak było podstaw do obciążenia powódki kosztami powstałymi rzekomo z tego tytułu.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do uznania, że po stronie pozwanej istnieje jakakolwiek wierzytelność z tytułu zwrotu kosztów prac poniesionych w związku z wprowadzeniem wykonawcy zastępczego. W konsekwencji, dokonane przez pozwaną potrącenie tej należności również okazało się nieskuteczne.

Przechodząc do oceny roszczeń powódki - w tym z tytułu zwrotu kaucji z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania prac – uznać należało, że jest ono w pełni zasadne.

Analizując instytucję kaucji gwarancyjnej warto odwołać się do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 lipca 2015 roku (V ACa 51/15). Jak wskazał, zabezpieczenia tego typu są często stosowane w umowach o roboty budowlane, jednakże ich charakter prawny zawsze musi być oceniany poprzez pryzmat postanowień umownych - czy strony chciały nadać zabezpieczeniu charakter kaucji gwarancyjnej czy też jako zabezpieczenie miało służyć zatrzymaniu wynagrodzenia wykonawcy, który godził się na wypłacenie tej jego części w innym terminie niż określony w umowie, a także zgadzał się, by inwestor przeznaczył je na pokrycie wierzytelności z tytułu roszczeń z rękojmi. Fakt, że oba zabezpieczenia pełnią taką samą funkcję, nie oznacza, że jest tożsamy ich charakter prawny.

Przyjmuje się, że umowa kaucji gwarancyjnej jest umową kauzalną (prawną przyczyną przysporzenia jest zabezpieczenie wierzytelności) i realną, w której kaucjodawca przekazuje określoną ilość pieniędzy, a kaucjodawca

może z nich korzystać i zobowiązuje się do ich zwrotu. Nosi zatem cechy depozytu nieprawidłowego. Następuje przeniesienie własności przedmiotu kaucji, które jest połączone z władztwem, czyli konieczne jest przeniesienie posiadania rzeczy. Kaucja ma również charakter akcesoryjny, jest ściśle bowiem związana ze stosunkiem prawnym, który zabezpiecza.

Zabezpieczenie roszczeń gwarancyjnych może nastąpić także w inny sposób, poprzez zatrzymanie części wynagrodzenia należnego wykonawcy. W sytuacji takiej strony umowy nie ustanawiają obowiązku zapłacenia kaucji gwarancyjnej, ale postanawiają, że określona część wynagrodzenia zostanie zatrzymana przez zleceniodawcę robót do określonego momentu związanego z realizacją zadań, których prawidłowość wykonania została w ten sposób zabezpieczona. Zatrzymywana kwota nie traci swojego charakteru wynagrodzenia, zostaje jedynie przesunięty wola stron termin jej wymagalności. Nie dochodzi wtedy do wydania określonej kwoty, ale do odroczenia terminu jej zapłaty.

Zgodnie ze zleceniem z dnia 18 sierpnia 2014r. strony ustanowiły kaucję w wysokości 5% wartości wynikającej z wystawionej przez pozwaną faktury VAT. Kaucja miała być zwrócona z uwzględnieniem ewentualnych potrąceń wierzytelności wzajemnych zamawiającego (pozwaną) względem wykonawcy (powódki), na pisemny wniosek wykonawcy (powódki) w połowie w terminie 30 dni od dnia odbioru inwestycji przez inwestora, a w drugiej połowie w terminie 30 dni po upływie udzielonej przez wykonawcę gwarancji jakości i rękojmi.

Analiza zlecenia nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wola stron było zatrzymanie części wynagrodzenia należącego podwykonawcy, a nie udzielenie dodatkowej kaucji gwarancyjnej.

Kluczowe okazało się ustalenie, czy w świetle zapisów zlecenia pozwana miała prawo zatrzymać część wynagrodzenia tytułem zabezpieczenia, a następnie czy zaktualizował się obowiązek jej zwrotu.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy wystąpiły okoliczności obligujące pozwaną do zwrotu 5% zatrzymanej kwoty (7.695,70 zł), ustalone z treścią zlecenia. Biorąc pod uwagę, iż w dniu 2 lutego 2015 roku pozwana sporządziła jednostronną inwentaryzację wykonanych przez powódkę prac, zaś w dniu 13 maja 2015 roku generalny wykonawca - (...) S.A. dokonała odbioru robót wcześniej nieodebranych, a wykonanych do dnia odstąpienia od umowy o roboty budowlane z dnia 19 lipca 2015 roku, z tym też dniem doszło do oddania inwestycji. Zdaniem Sądu zachodzi wobec tego podstawa do zwrotu 2,5% zatrzymanej kwoty. Jakkolwiek treść wskazanego zapisu zlecenia nakłada na pozwaną obowiązek zwrotu części tej należności na pisemne żądanie podwykonawcy (powódki), to jednak biorąc pod uwagę, że powódka wielokrotnie wzywała pozwaną do zapłaty pełnej wysokości wynagrodzenia, obowiązek zgłoszenia żądania na piśmie zdaniem Sądu został zrealizowany.

Ustalony w sprawie stan faktyczny dał również podstawy do uznania, że zaktualizował się obowiązek zwrotu pozostałych 2,5% zatrzymanej kaucji, który miał być uzależniony od upływu terminu rękojmi i gwarancji. Choć w zleceniu nie znajduje się natomiast informacja, na jaki okres powódka udzieliła gwarancji pozwanej, a pozwana nie przedłożyła przeciwdowodu, że nie upłynął jeszcze okres gwarancji i rękojmi, istniały podstawy do uznania obowiązku zwrotu przez pozwaną pozostałej części zatrzymanej należności.

Oceniając, w dalszym ciągu, zasadność roszczenia powódki o wynagrodzenie za prace ujęte w fakturze VAT nr (...) na kwotę 36.431,27 zł i fakturze Vat (...) na kwotę 21.774,49 zł, należało rozważyć to w kontekście zarzutów potrącenia zgłoszonych przez pozwaną : w zakresie kwoty 30.730,50 zł, która stanowiła zapłaconą przez pozwaną na rzecz (...) sp. z o.o. należność za wdzierżawione przez powódkę elementy deskowań, oraz kwoty 41.480,53 zł z tytułu kosztów zakupu betonu i wynajęcia dźwigu przez pozwaną dla prac realizowanych przez powódkę.

Jak wynika z treści zlecenia, wynagrodzenie powódki miało być płatne zaliczkowo, stosownie z procentowanym zaawansowaniem prac, na podstawie comiesięcznych protokołów zaawansowania robót, które obejmować miały roboty wykonane w danym miesiącu i wystawiane w ostatnim dniu danego miesiąca kalendarzowego. Powódka miała wystawiać faktury VAT w terminie 7 dni od dnia zakończenia danego miesiąca, opiekującą na kwotę nie wyższą

od zatwierdzonej przez zamawiającego (pozwaną) w protokole zaawansowania robót. Termin zapłaty faktury został ustalony na 30 dni.

Biorąc pod uwagę sporządzoną przez biegłego sądowego D. M. opinię Sąd ustalił wartość przeprowadzonych przez powódkę prac na kwotę 248.762,74 zł brutto. Z kolei powódka oceniła wykonanie swoich robót na kwotę 253.350,03 zł brutto. W ocenie Sądu wskazana przez powódkę wartość prac była zbliżona do wartości ustalonej przez biegłego. Powstała różnica mogła wynikać z zastosowania innych cen materiałów, czy stawek za roboczogodzinę prac budowlanych, wobec czego Sąd przyjął, iż kwota ta stanowi odzwierciedlenie wykonanych przez powódkę prac. Skoro zatem pozwana uregulowała na rzecz powódki bezsporną kwotę 188.116,34 zł brutto, do zapłaty na jej rzecz pozostała kwota w wysokości 65.233,69 zł brutto, wynikająca z faktur VAT nr (...) na kwotę 36.431,27 zł i (...) na kwotę 21.774,49 zł. i zwrotu kaucji w kwocie 7.695,70 zł.

Sąd stwierdza, że aby ocenić zasadność wystawienia faktury nr (...) na kwotę 41.480,53 zł z tytułu kosztów zakupu betonu i wynajęcia dźwigu przez pozwaną dla prac realizowanych przez powódkę przedstawionej do potrącenia z należnościami powódki, należy ustalić należy, która ze stron była odpowiedzialna za zakup materiałów budowlanych, zapewnienie dźwigu, czy transportu.

Zgodnie z zawartym pomiędzy stronami zleceniem, pozwana miała dokonać zakupu materiałów (takich jak beton, zbrojenie, marki stalowe, materiały izolacyjne) dla potrzeb realizacji przez powódkę zleconych robót. Z kolei powódka miała zapewnić rozładunek dostarczonych przez pozwaną materiałów budowlanych oraz transport pionowy i poziomy tych materiałów do miejsca ich wbudowania.

Abstrahując od zapisów zawartych w zleceniu fakt dostarczania przez pozwaną betonu i zapewnianie usług dźwigowych i szalunków potwierdzili świadkowie A. S., M. T. oraz M. K.. Z kolei reprezentant pozwanej A. J. twierdził, iż zgodnie ze zleceniem pozwana miała dostarczać materiały budowlane (beton, stal), zaś za szalunki i transport poziomy i pionowy (rozładunek) odpowiadała powódka.

Jak wynika również z akt sprawy zakupem betonu, wynajęciem dźwigu oraz szalunków zajmowała się pozwana.

Sąd mógł ocenić jedynie te dokumenty, które zostały przedłożone przez strony. I tak powódka kwestionowała fakturę (...) wskazując, że pozwana nie wykazała, że usługi (materiały) zostały zakupione czy dostarczone. Pozwana dołączyła do odpowiedzi na pozew dokumenty wystawione przez dostawcę betonu (k.247, 251, 254), przez dostawcę usług dźwigowych (k. 232, 232, 234, 236, 238) czy dzierżawcę rusztowań (216 - 230, 240, 242, 246).

Skoro po stronie pozwanej był zakup betonu – tym samym niezasadne było obciążenie powódki refakturą faktur wystawionych pozwanej przez B. T. .

Z tytułu świadczonych usług dźwigowych pozwanej zostały wystawione faktury VAT na łączną kwotę 8.859,69 zł (k. 232, 232, 234, 236, 238) – i kwota ta podlegała potrąceniu z należnościami powódki.

Natomiast z tytułu wynajęcia deskowań i rusztowań pozwana uregulowała na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 30.730,50 zł (k. 216 – 230). Nie uregulowała natomiast pozostałej kwoty 19.942,73 zł (k. 240, 242, 246). Podkreślić przy tym należy, że powódka nie kwestionowała, że obciążają ją koszty wynajęcia elementów rusztowań w okresie wykonywania przez nią prac na budowie.

Powódka zatem była zobowiązana do dostarczenia dźwigu i szalunków, tym samym wynagrodzenie powódki z faktury VAT nr (...) należało pomniejszyć o uregulowane przez pozwaną z tego tytułu kwoty. Niezasadnym okazało się natomiast twierdzenie pozwanej, że to po stronie powódki należało dostarczenie materiału budowlanego (betonu), gdyż jest sprzeczne z treścią zawartego zlecenia.

Odnosząc się jeszcze po krótko do zasadności obciążenia powódki kosztami związanymi z wynajęciem szalunków od (...) sp. z o.o. należy mieć na uwadze, iż strony zawarły w dniu 28 października 2014 roku z (...) sp. z o.o.

porozumienie, na mocy którego zobowiązały się wobec (...) sp. z o.o. do solidarnej zapłaty wszelkich zobowiązań powódki wynikających z umowy najmu nr (...) z dnia 10 października 2014 roku.

Jak wynika z pisma z dnia 30 marca 2015 roku kwota na rzecz H. została potrącona w kwocie 20.000 zł z faktury nr (...) i w kwocie 10.730,50 zł z faktury (...).

Powódka dochodziła z faktury nr (...) kwoty 35.763,50 zł (już po dokonanych potrąceniu). Od tej kwoty należało odjąć 8.859,69 zł tytułem kosztów wynajęcia dźwigu oraz kwotę 19.942,73 zł tytułem pozostałych należności na rzecz (...) sp. z o.o. Zatem na rzecz powódki z tytułu faktury VAT nr (...) należało zasądzić kwotę 6.961,10 zł, zaś w pozostałym zakresie żądanie oddalić. Natomiast wynagrodzenie powódki wynikające z faktury VAT nr (...) Sąd uwzględnił w całości, skoro powódka wykonała objęte nią prace i nie istniały podstawy do potrącenia tej wierzytelności z należnościami zgłoszonymi przez pozwaną w drodze potrącenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał roszczenie powódki o zapłatę przez pozwaną kwoty 36.431,27 zł za uzasadnione, w związku z czym orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Powództwo w zakresie przekraczającym wskazaną należność -jako bezzasadne - należało natomiast oddalić (punkt II sentencji wyroku).

Odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od należności głównej przyznano na podstawie art. 481§1 k.c. Zaznaczyć przy tym należy, iż powódka wniosła o zasądzenie odsetek od faktury VAT nr (...) od dnia następnego od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze. Sąd zasądził zatem odsetki od wymienionej w fakturze kwoty 35.763,50 zł od dnia 7 marca 2015 roku do dnia 6 marca 2015 roku (data wystawienia faktury (...)) , z kolei odsetki od kwoty 6.961,10 od dnia 7 marca 2015 roku Natomiast od kwoty 7.695,70 zł odsetki należały się od dnia wezwania pozwanej do zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych dokumentów, których autentyczność nie była przez strony kwestionowana, a i w ocenie Sądu nie budziły one wątpliwości co do ich prawdziwości. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił także osobowy materiał dowodowy, a mianowicie zeznania świadków M. B. (1), A. S., G. L., M. T., M. K., P. Z., oraz reprezentanta strony powodowej S. W. i pozwanego A. J., przy czym w odniesieniu do zeznań reprezentanta pozwanej w zakresie w jakim, korespondowała one z pozostałym materiałem dowodowym. Na uwzględnienie nie zasługiwały zeznania reprezentanta pozwanej A. J. w zakresie, w jakim stwierdził, że problem ze współpracą był po stronie reprezentanta powódki S. W., gdyż zeznający w sprawie świadkowie raczej wskazywali na utrudnioną współpracę z kierownikiem budowy S. S. ze strony pozwanej.

Z kolei zeznania świadka A. W. nie wniosły praktycznie nic do sprawy, gdyż świadek nie posiadał informacji istotnych dla sprawy. Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego, której ocenę już wyżej, wobec czego zbędne byłoby w tym miejscu jej powielanie. Z kolei Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego informatyka oraz dowodu z opinii innego biegłego z dziedziny budownictwa, gdyż w ocenie Sądu wszelkie istotne okoliczności dla sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, zaś ich dopuszczenie zmierzałoby do przedłużenia postępowania. Podobnie pominięto wnioski o przesłuchanie świadków P. S., K. O. i M. B. (2), gdyż wobec niestawiennictwa świadków, ich przesłuchanie okazało się niemożliwe.

Szczegółowe rozliczenie kosztów procesu Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu, ustalając, że powódka wygrała proces w 55,85%, a pozwana w 44,15%, o czym postanowił w punkcie III sentencji wyroku.

Z przedstawionych przyczyn orzeczono jak w sentencji.